

Samuel Vrbovský, biskup, 70-ročný

Dňa 23. júla 2016 sa z milosti Božej sedemdesiatich narodenín dožil dôstojný pán biskup Samuel Vrbovský. Narodil sa v roľníckej rodine z otca Jána a matky Márie, r. Tordaiovej. Základnú školu a gymnázium s maturitou zakončil v Báčskom Petrovci. V rokoch 1967-1972 študoval teológiu v Bratislave. Za farára bol ordinovaný v Petrovci v roku 1972 biskupom Jurajom Struhárikom. V istom roku vstúpil do manželstva s Annou Chlpkovou. Ich manželstvo bolo požehnané dvomi dieťkami, Rastislavom a Vlastou.

V rokoch 1972-1979 pracoval ako zborový kaplán po boku farára Pavla Škantíka v Báčskom Petrovci a od roku 1979 už ako riadne zvolený farár tohto zboru. Okrem zborovej činnosti bol pri synode našej cirkvi zapisovateľom a v roku 1993 bol zvolený za báčskeho seniora. Počas jeho pôsobenia v Petrovci, okrem niekoľkých menších opráv na kostole, roku 1982 bola vykonaná generálna oprava a v roku 1991 začala sa výstavba nového cirkevno-zborového domu.

Na Synode konanej dňa 26. júna 2002 bol zvolený za biskupa našej cirkvi. Inštalovaný bol 1. septembra 2002 v Báčskom Petrovci generálnym biskupom Dr. Júliusom Filom. Odvtedy verne slúži Bohu, cirkvi a národu. Dvakrát mu bol akklamáciou predĺžený mandát biskupa.

Za svojho pôsobenia popri kontaktoch s partnerskými cirkvami v Nemecku a USA sa sústredil hlavne na pomery v našej cirkvi v Srbsku a širšie na spoluprácu s evanjelickou cirkvou kde žijú Slováci – hlavne na Slovensku, ale aj v Austrálii, Rumunsku, Chorvátsku a Maďarsku. Stál pri zrode Ekumenickej duchovnej rady Svetového združenia Slovákov a po založení sa stal jej predsedom. Tiež stál pri zrode Asociácie slovenských evanjelických cirkví, ktorá bola založená na ustanovujúcom valnom zhromaždení dňa 6. júla 2016 v Békešskej Čabe ako cirkevná organizácia podľa cirkevného práva Slovenskej evanjelickej a.v. cirkvi v Srbsku zastrešujúc na duchovnom poli spoluprávu evanjelických cirkví a cirkevnoorganizačných jednotiek evanjelických cirkví, ktoré sa hlásia k augsburskému vyznaniu, majú právnu subjektivitu a ich bohoslužobným jazykom je slovenčina, a bude mať sídlo v Novom Sade.

Starostlivo sleduje potreby každého cirkevného zboru a tak za jeho pôsobenia bolo vystavaných a posvätených až päť chrámov Božích (v Boľovciach, Lugu, Ľube, Bijeljine a v Hajdušici) a renovované chrámy a cirkevné objekty takmer v každom cirkevnom zbore.

Podnietil vypracovanie novej Ústavy, ktorá bola schválená na Synode 19. júla 2005. Angažoval sa na prinášaní zákona o reštitúcii majetkov, ktoré boli odobraté cirkevným zborom po 2. svetovej vojne. Činný je v komisiách, ktoré pracujú na zdokonalení výučby náboženstva v školách. Angažoval sa aj spoločensky, bol pokrajinským poslancom.

Brat biskup za svoju prácu dostal mnohé ocenenia. Najnovšie mu Kultúrna a vedecká spoločnosť Ivana Krasku udelila Cenu Ondreja Štefanka za príspevok k rozvoju, organizovaniu a diverzifikovaniu kultúrneho života a spolkovej činnosti v slovenskom zahraničnom svete.

Napriek životnej sedemdesiatke, náš jubilant je stále pri dobrej duševnej, duchovnej a telesnej sile. Je vynikajúcim znalcom Písma Svätého, obľúbeným kazateľom a človekom bystrého ducha. Za roky, ktoré sme s nim strávili ďakujeme Pánu Bohu. Ďakujeme aj jubilantovi za jeho prácu a lásku k cirkvi a k národu.

Nebeského Otca prosíme, aby nášho jubilanta a jeho rodinu sprevádzal aj v nastávajúcich rokoch života, aby mu doprial pevné zdravie, pokoj a šťastie v rodine, ale aj v našej cirkvi.

„Radostne zvestoval som Tvoju spravodlivosť vo veľkom zhromaždení, hľa, nezavrel som svoje pery, ó Hospodine, Ty to vieš. Tvoju spravodlivosť neukryl som v hĺbke svojho srdca, o Tvojej vernosti a záchrane som hovoril, nezatajil som Tvoju milosť ani Tvoju pravdu pred veľkým zhromaždením. Ty mi, Hospodine, neodoprieš svoje zľutovanie, Tvoja milosť a vernosť vždy ma ochránia.“ (Žalm 40,10-12)

jc